

FIGUERES - MAIG 1972

**INAUGURACIÓ DEL
MONUMENT A PEP VENTURA**

**XI APLEC DE LA SARDANA
L'APLEC DE L'EMPORDÀ**

0395-60760

BIBLIOTECA FAGES DE CLIMENT FIGUERES

Pòrtic

Aquest any l'Aplec de l'Empordà es completa amb una altra diada d'especial relleu: la de la inauguració del Monument a Pep Ventura.

Seran dues diades en les quals la nostra sardana ressonarà amplement als aires del mes de Maig.

Una alegria autèntica ens acompanyarà a tots. Si sempre en la sardana hem trobat una emoció concentrada, més la hi trobarem enguany amb la satisfacció d'haver donat compliment a una aspiració col·lectiva. El Monument a Pep Ventura centra i centrarà, tant avui com demà, la nostra voluntat sardanista, la nostra insubornable fidelitat a l'obra d'un home de casa nostra, el record del qual se'ns farà sempre viu en les pedres treballades per mans d'artistes que han sabut interpretar amb respecte i justesa tot allò que volem veure en la sardana.

El nostre Aplec de l'Empordà té una solemnitat que ningú no pot llevar-li, perquè no el podem separar del record de Pep Ventura, que entre nosaltres reposa. Ara, amb els actes d'inauguració del seu Monument i amb aquest Aplec de l'Empordà, volem compartir amb tothom la més íntima de les nostres emocions. Doneu-li a Figueres el títol que vulgueu, — o no li'n doneu cap, si ho preferiu. Però ens quedaran per sempre aquí les ressonàncies de la tenora de Pep Ventura, que escampant-se i ascendint per plans i muntanyes, mantenen unides les nostres mans en una rotllana simbòlica, on pot entrar tothom que de cor vulgui entrar-hi.

En la música de la sardana, apassionada i viril, planyívola i cadenciosa, segons l'aire de cada composició; en el

gest airós dels balladors, que van comptant uns passos i uns compassos que segueixen marcant-se en el rellotge de la vida, quan la rotllana es desfà; en l'amable contacte de les mans enllaçades que acadenen les nostres vides i passen d'una generació a l'altra, en un perpetu oscil·lar, com les onades de la mar; en tot això sapigueu trobar-hi, de més a més, els ritmes de la nostra bona voluntat per acollir-vos a tots. L'Empordà és terra generosa. Aquí us esperem en les dues diades que hem programat a honor i glòria de la sardana i del nostre, —i també vostre—, Pep Ventura.

Sigueu-hi tots benvinguts.

Juan Valls

INAUGURACIÓ
DEL
MONUMENT
A
PEP VENTURA

FIGUERES, 11 MAIG 1972

COBLES:

CARAVANA

LA PRINCIPAL
DE LA BISBAL

INAUGURACIÓ DEL MONUMENT A PEP VENTURA

PROGRAMA

Dimecres, 10 de maig 1972

A les 7 de la tarda

Missa resada en sufragi de Pep Ventura a l'Església Parroquial de la Sagrada Família.

Dijous, 11 de maig

(Diada de l'Ascensió)

A les 10

Al Cementiri Municipal

Davant del nínxol on reposen les despulles de PEP VENTURA, Interpretació, a càrrec d'una cobla mixta composta d'elements de LA PRINCIPAL DE LA BISBAL i CARAVANA, de la seva sardana "El Toc d'Oració", alhora que hi serà dipositada una corona de flors i llorer.

A les 10'45

A la Plaça Calvo Sotelo

Recepció Oficial de la Corporació Municipal i Comissió Pro-Monument a Autoritats, Personalitats i Delegacions d'Entitats per a desplaçar-se en comitiva a la Plaça de la Victòria.

A les 11

A la Plaça de la Victòria

INAUGURACIÓ DEL MONUMENT A PEP VENTURA, costejat per subscripció pública.

Ofrena simbòlica del Monument per part de la Comissió a la Ciutat. Actuació de les Cobles CARAVANA (C) i LA PRINCIPAL DE LA BISBAL (B), sota el següent programa:

Com a primera sardana interpretada dalt del cadafal que constitueix el Monument, la Cobla La Principal de La Bisbal, tocarà "El Pardal", de PEP VENTURA. Aquesta sardana serà ritual, dedicada a les persones assistents a l'acte de la inauguració. Es formaran anelles simbòliques d'Alcaldes, de membres de la Comissió Pro-Monument, de representants de Ciutats-Pubilla, de Presidents d'Agrupacions Sardanístiques, de compositors, etc.

C. Figueres de l'Empordà	Rafael Mariano
C. Vilanova de la Muga	Rosend Palmada
B. Garriguella	Josep Coll
B. Camallera	Ramon Rossell
B. Peralada	Josep Serra
C. Agullana	Artur Rimbau
C. Castelló, Vila Major	Vicens Bou

A les 14

Dinar de germanor, amb assistència d'autoritats, personalitats i representacions d'Entitats de Catalunya.

A les 17**A la Plaça de la Victòria**

Extraordinària ballada a càrrec de les Cobles LA PRINCIPAL DE LA BISBAL i CARAVANA, interpretant el següent repertori:

C.	On són les oquetes?	PEP VENTURA
C.	Garbet	Narcís Paulis
B.	Aquelles Nyacres	Josep Blanch
B.	El meu espill	Florenci Mauné
C.	Els ocells et canten	Conrad Saló
C.	Totes volen hereu	PEP VENTURA
C.	La infantona	Enric Sans
B.	Aurèlia	Jaume Bonaterra
B.	Esclat d'amor	Josep Vicens (Xaxu)
B.	Ai, quines noies	PEP VENTURA

A les 22'30**A la Plaça del Comerç (Recinte del Certamen)**

SELECTE CONCERT DE SARDANES i MUSICA PER A COBLA, EN HOMENATGE A PEP VENTURA.

I PART

B.	Una Mirada	PEP VENTURA
C.	La noia alegre que no sap plorar	Joaquim Serra
B.	Homenatge al Rei En Jaume	Francesc Basil
C.	Sardana del vailet	PEP VENTURA
B.	Sardana distingida amb el primer premi del Concurs Musical convocat amb motiu de la Inauguració del Monument.	
C.	Sardana distingida amb el segon premi.	
B.	Sardana distingida amb el tercer premi.	

II PART

C.	Girona a PEP VENTURA	Ricard Viladesau
B.	Figueres a PEP VENTURA	Jaume Cristau
C.	Ressò de PEP VENTURA	Josep Baró
B.	A la memòria de l'Avi PEP	Antoni Juncà
C.	A en PEP VENTURA	Enric Morera
2 cobles	El cant dels ocells	PEP VENTURA
	Rapsòdia empordanesa n.º 2	Lluís Albert
	Obra simfònica per a dues cobles i timbales, dirigida per l'autor	
2 cobles	Per tu ploro	PEP VENTURA

ELEGANCIA

COMODITAT

MES ASSORTIT

TOTS ELS PREUS A

Calçats

Royalty

Rambla, 3 — FIGUERES

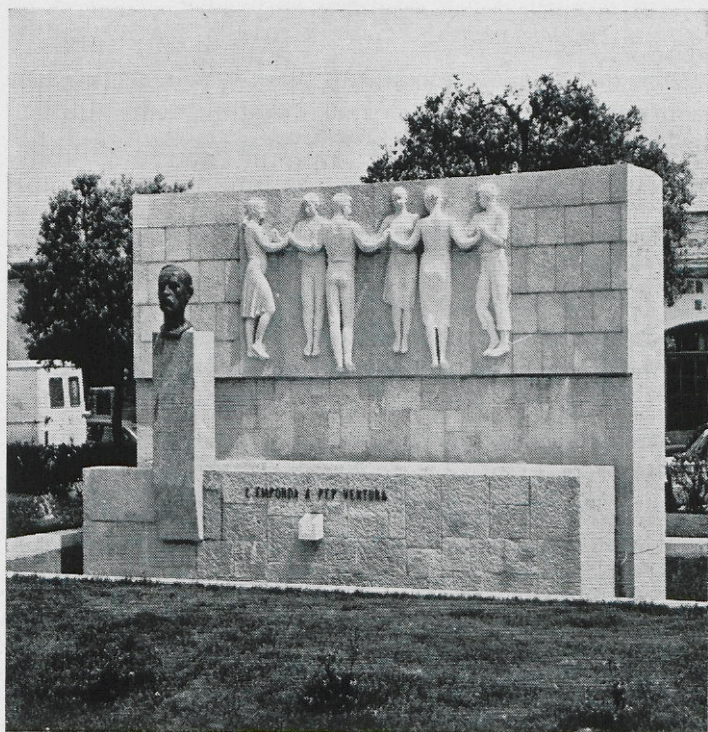

FOTO MELI

Pep Ventura i el seu Monument

Les obres del Monument a Pep Ventura que s'ha alçat a Figueres, recollint el sentir de tot l'Empordà, han arribat ja al seu final. La inauguració oficial del Monument està fixada per a l'onze de Maig, diada de l'Ascensió. Una diada encertada, pel seu simbolisme.

L'haurem pagat entre tots, i tots hi hem posat el nostre esforç.

El magnífic relleu escultòric de la sardana que és la peça clau del Monument està enfilat ja fa dies sobre les pedres que li fan de suport, uns blocs extrets de pedreres empordaneses, que li donen autenticitat i caràcter. L'escultor Llorenç Cairó pot estar satisfet de la seva obra. Tothom qui l'ha vist en fa l'elogi.

Les sis figures magistrals que ha modelat el nostre escultor ballen els primers compassos d'una sardana, amb les mans enllaçades al nivell del cor. El moviment dels cossos queda lligat al ritme de la dansa. Es una sardana austera que es mou i es decanta suaument, al compàs d'una música silenciosa que brolla ànima endins dels balladors. Un pescador, un camperol i un menestral, —amb llurs parelles femenines, modelades seguint els cànons de la més pura i depurada ortodòxia clàssica—, constitueixen un conjunt que és un regal per als ulls dels qui ho contemplen i admiren.

Per la seva banda, l'arquitecte Pelai Martínez va tenir un formidable encert en establir l'estructura del Monument. Tots li som deutors d'aquest encertat projecte que gira al voltant d'un cadafal per a uns músics, potser invisibles, però que simbòlicament hi seran sempre.

Fugint de les formes ampullosament ornamentades que constitueixen el basament de tantes vulgaritats monumentals com arreu hi ha escampades, va idear una estructura de cos viu, com si sempre esperés que hi pugin els músics amb llurs tibles i tenores, amb els fiscorns i les trompetes, i amb els trèmolos del contrabaix i els cants alegres del flabiol, per encetar-hi una sardana de tots els dies, llegada pel geni musical de Pep Ventura.

Quan, el dia de la inauguració, els músics, des d'allà dalt, iniciïn la ballada amb les notes d'"El Parda", de Pep Ventura, una esgarripança d'emoció ha de sacsejar el cos dels assistents.

D'un bloc de pedra d'ull de serp arrencat de les pedreres de Roses, n'ha sortit el pedestal que sosté el bust que ha modelat també en Cairó, i que està fos en bronze. Es el Pep que cap de nosaltres no ha vist mai, però que hauria de ser tal com l'ha idealitzat el nostre escultor, amb un front ample i serè, amb uns ulls que semblen penetrar el misteri, amb uns llavis acostumats al bes de la seva tenora, i amb les galtes begudes per la malaltia que als 58 anys el dugué a la mort.

En la part posterior del Monument, figura la reproducció d'un dibuix representatiu d'aquestes terres empordaneses que segueixen els passos de Pep Ventura, quan portava arreu les seves sardanes. No cabia en aquest Monument millor símbol representatiu de l'Empordà, que l'Empordà mateix. El dibuixant Joaquim Bech de Careda ha interpretat amb una exquisida delicadesa aquesta visió empordanesa, que constituirà per als qui la contemplin un nou motiu d'admiració. El ceramista Juan Toledo l'ha traslladada a la matèria amb gran encert.

↳ Bartomeu

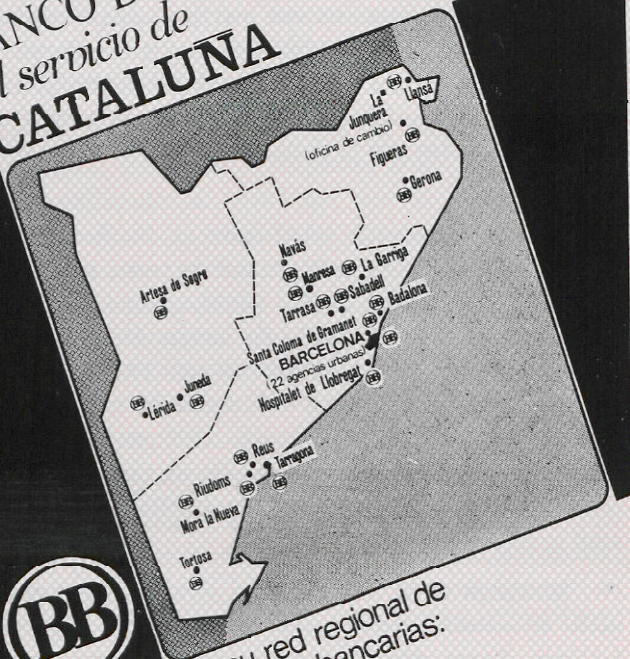
Al voltant de la ceràmica van esculpits en la pedra els noms de les sardanes més representatives de Pep Ventura. I al peu, figura gravat aquest distic: "*Dansem, braços en creu, delint el més enllà. Tot és camí i drecera a l'Empordà*". Dos versos representatius d'allò que és la sardana i d'allò que és l'Empordà, seguint els dictats de dos grans poetes de casa nostra.

Uns extensos parterres ajardinats, amb profusió de rosers, emmarquen el Monument. Una instal·lació elèctrica adient hi dóna llum, seguint els propòsits urbanístics de l'Ajuntament.

Es també just que expressem la nostra complaença als industrials que hi han col·laborat. A tothom, i en particular a tots els donants, moltes gràcies. Ací teniu el Monument!

el
BANCO DE BILBAO
 al servicio de
CATALUÑA

con su red regional de
 43 oficinas bancarias:
 * 20 sucursales
 * 22 agencias
 * 1 oficina de cambio
 en la frontera

aprobado por el Banco de España con el n.º 8118

Sucursals a l'Empordà

FIGERES: Pl. Calvo Sotelo, 6
 (abans Plaça Palmera)
 Telèfons 24 12 00 - 24 28 40

LLANÇA: Carrer Rafael Estela, 6
 Telèfon 25 41 72

Oficina de Canvi

LA JONQUERA: Car. Nacional II
 Kilòmetre 782 - Telèfon 59

FOTO MELI

Meri

Rotllanes concèntriques i imaginàries entorn del Monument

El Monument a l'avi Pep, gràcies a Déu, ja és un fet. Serà discutit el seu emplaçament, serà discutida l'obra... però ja està feta. Allò que durant tants anys havia estat un somni (potser un desig molt íntim) ara és una realitat. D'altres, segurament, cantaran les excel·lències d'aquest Monument visible dedicat al restaurador de la sardana i, amb ell, a la nostra mateixa dansa representativa. Deixeu-me, doncs, que glossi jo, les excel·lències d'aquestes rotllanes concèntriques que amb una mica d'imaginació podem veure entorn del Monument. No voldria fer cap distinció de mèrits, però em sembla que puc fer referència a la rotllana més

propera al Monument, més petita en nombre de components i més revestida de voluntat. Està formada per tots aquells que han estat l'ànima de l'organització que ha recollit, pesseta a pesseta, els diners necessaris per a cobrir el pressupost i l'escreix. Després d'aquesta rotllana, vénen els altres cercles formats per totes aquelles persones que han col·laborat en la mesura de les seves possibilitats. Cada una d'aquestes rotllanes, apareix transfigurada per un amor sense parió a la nostra dansa que té categoria de bandera. Tanca aquesta garba immensa de cercles imaginaris, cada cop més compactes i produint uns efectes d'extraordinària bellesa plàstica i espiritual, la gran rotllana formada per tots els amants de la dansa que posa al descobert l'esperit de Catalunya.

Aquestes rotllanes concèntriques es mantindran entorn del Monument i seran per qui sàpiga o vulgui penetrar el significat de les paraules "amor sincer i esforç abnegat", el testimoni del que són capaces de realitzar unes voluntats unides, inspirades per un mateix ideal. Es evident que són molts els que han col·laborat perquè la idea del Monument es convertís en realitat: en aquesta realitat que ens honora. Uns hi han posat la seva fe i el seu esforç venent, una i altra vegada, el desànim; d'altres hi han posat la seva col·laboració econòmica; d'altres potser només hi hem pogut posar el nostre entusiasme i els mitjans difusius que hem tingut al nostre abast; alguns potser hi han posat un interès molt íntim que no ha pogut ser traduït pel gest desitjat. En fi, em sembla que podem dir que l'obra del Monument a Pep Ventura és una obra de tots. (Adhuc dels que li han fet, més o menys obertament, la guerra per fer avortar la iniciativa i dels que s'han mostrat indiferents. Uns i altres, han esperonat els capdavanters, potser sense pensar-s'ho, i això mereix que siguin inclosos en la llista dels que han ajudat a fer el Monument). En aquestes rotllanes imaginàries que veiem formades entorn de l'obra, no hi falta ningú; no hi pot faltar ningú. La història, al costat d'aquesta obra visible, ens deixarà veure aquests cercles invisibles que són, per una banda, la causa del Monument i, per altra, la seva conseqüència.

Es possible que per a veure aquestes rotllanes concèntriques, disciplinades, enlluernadores i gràvides d'entusiasme, es necessiti una mica d'imaginació. Això, però, no és

cap obstacle perquè el nostre poble (el poble català i concretament l'empordanès que és un resum de les virtuts del Principat) ha estat dotat d'una sensibilitat extraordinària i posseeix la gràcia de la imaginació. Per aquesta gràcia, el nostre poble ha estat la causa d'aquest Monument a l'avi Pep. L'Empordà i tots els indrets que s'han adherit a l'esforç de la nostra Comarca, capitanejats per un equip que no s'ha desmaiat mai ni ha sentit trontollar la seva fe en la victòria, ha copsat el missatge que porta la sardana en la seva entranya. La sardana no és una dansa més; per tots els catalans, és la dansa per antonomàsia. No és una forma més d'expressió; és la nostra forma característica d'expressar-nos. I, per aquest misteri d'amor que tanca la sardana dintre la seva anella viva, la imatge del mestre Pep Ventura, limitat en coneixements i infinit en intuïció, queda per sempre en el ritme de la Cobla i en la febre serenament sotmesa de les mans enllaçades. Per això s'uneixen els noms de Pep Ventura i sardana i el Monument exalta tant el geni de l'un com el simbolisme de l'altra.

Aquests cercles invisibles —sempre cavalcant la imaginació— són, al mateix temps, una conseqüència del Monument. Tenim un demà que s'obre com un ventall davant dels nostres ulls i neix espontàniament la pregunta: quina missió li espera a la sardana en un futur més proper o més llunyà? Continuarà essent un símbol? Continuarà tenint la virtut d'unir criteris i voluntats per una tasca comuna? Aquests cercles o aquestes rotllanes invisibles, ens responen afirmativament. Canvien moltes coses, però queda un esperit. Essencialment l'home serà sempre el mateix. Hem d'esperar, per tant, que l'Empordà no perdre la seva sensibilitat i lògicament es mantindrà fidel a allò que el caracteritza. Passarà aquesta febre evolutiva que trenca timons i desorienta als més febles que som la majoria, però tornarà —veiem com s'imposen revaloritzacions que ens semblaven impossibles— a sacejar-nos el crit de la terra i tornarem a la línia de les nostres tradicions perquè retrobarem la nostra personalitat.

Que a tots ens sigui concedida la mercè de veure aquestes rotllanes concèntriques a l'entorn del Monument a l'avi Pep. Per elles, ha estat possible l'obra... i elles la mantindran.

MANUEL PONT i BOSCH

CAFETERIA — SNACK-BAR

Astoria

Rambla, 15 — Tel. 24 22 20

F I G U E R E S

El Monument que ja és vell

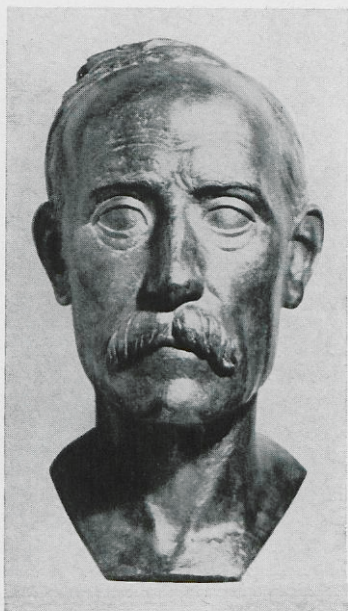
A ben segur que tots vosaltres, en llegir aquest títol, us haurà recordat d'una conversa o altra conversa que potser heu tingut, ja de fa temps, amb un o altre amic o conegut sobre el monument que ara anem a inaugurar.

Sí, és ben cert, aquest monument a En Pep Ventura, a En Pep de la Tenora, com li plaia anomenar-lo En Pere Coromines, podem ben dir que ja és vell. Si voleu, no pas pels materials, ja de temps massa envellits, com podria encara algú suposar, sinó perquè aquest munt de pedres —més o menys arrencades i enfilades— que guarden unes bellíssimes escultures i uns magnífics dibuixos d'uns grans i molt estimats artistes, que ennobleixen bé el nostre paisatge, la nostra sardana i l'home genial que en fou el seu gran restaurador, es perdien enllà dels anys bo i esperant pacientment (?), que fossin classificades per tal d'homenatjar, com calia, al músic humil i exemplar, que amb les seves composicions i belles tonades desvetllà tot un poble.

Per la nostra banda, nosaltres que, després de tants anys, ens hem esforçat per tal que l'erecció de l'esmentat monument fos una realitat no ens han pas planyut els treballs, comblats de desenganys, marrades i altres coses, que semblaven havien de tòrcer les nostres més volgudes il·lusions.

En aquest món, malgrat tot, hom diria que tot arriba. Sí, amics, el monument és ben cert que s'ha fet vell en les

FOTO MELI

nostres il·lusions i esperances, en gairebé tots els nostres anhels. Aquell optimisme, aquell entusiasme de tots els nostres anys joves, plens d'eufòria, viscuts amb els millors desigs i delers de veure realitzats els més airosos projectes, es veien sovint quasi estroncats per tants i tants entorpiriments, destorbs i entrebancades.

Però les coses que hom estima no se'n van, ni es poden fondre, ni perdre, tan fàcilment i la nostra tossuderia i constància també han servit per quelcom.

Gràcies a Déu, hem arribat a la fi. Es a dir, podrem veure acomplert els somnis, els deures que tan anhelàvem: Honorar com calia al músic i l'home amb el qual estàvem en deute de tants anys, per les causes que fossin.

Pobre Pep Ventura!, hàviem dit moltes vegades. No veurà pas mai des del més Enllà, que el poble —el seu poble— la gent que fruï i frueix de debó, encara, en sentir les seves sardanes, les seves dolces melodies, li ha aixecat un monument a la seva memòria.

Què hi fa? Els anys transcorreguts d'ençà de la seva mort —noranta-set— són molts, és ben cert, però amb tot, són pocs quan es tracta de palesar un veritable amor, una ben sentida recordança de tot un poble —que encara estima— per un dels homes que sabé copsar i identificar els seus vers sentiments i també la seva immutable idiosincràsia.

Gràcies Pep Ventura! Ho repetim. Ben sentides i reconegudes gràcies pel bé que ens féres, sense però oblidar-nos de demanar-te que ens vulguis perdonar la nostra marrada que podria semblar negligència.

Un poble que sap rememorar els seus avantpassats, pels seus fets dignes i belles obres, sempre és digne també de lloança!

Lloats siguin, doncs, els pobles inquiets!

Sí, lloats siguin els inquiets que han treballat i treballen, que han lluitat i lluiten, que s'han esforçat i s'esforcen per a dignificar i enaltir les coses de la nostra terra, de sempre estimades!

El monument que ja és vell que tingui, doncs, una més vella i bella durada!

JACINT BOSCH

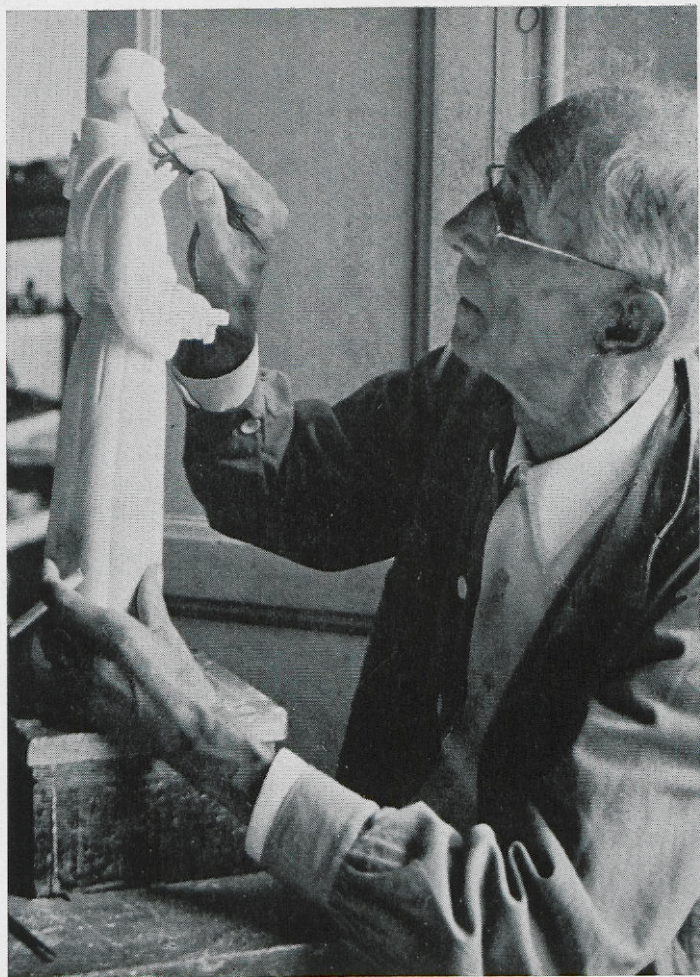

FOTO J. CAIRÓ

Al Mestre Llorenç Cairó

*La sardana que en pedra heu cisellat
intemporal i clàssica, reposa
damunt l'horitzontal d'aquesta llosa
que desafia la immortalitat.*

MONTSERRAT VAYREDA i TRULLOL

España, S. A.

PREVISION Y SEGUROS SOCIALES

FUNDADA EN 1910

Inscrita en la Comisaría de Asistencia Médico-Farmacéutica con el n.º 175
y convalidada en fecha 21 de Noviembre de 1955

MES DE 5.000 FAMILIES ASSOCIADES

**ES L'ENTITAT QUE DONA ASSISTENCIA CLINICA
A LES COFRADIES DELS PESCADORS DE:**

ROSES

SANT PERE PESCADOR

CADAQUES

EL PORT DE LA SELVA

LLANÇA

A FIGUERES: Sant Pau, 1 Pral. — Tel. 24 25 57

FOTO MELI

Heroldau

L'Aplec del Monument

Què us sembla, si parlem una altra vegada del què significa i representa un aplec de sardanes? volem dir els aplecs d'arreu del nostre poble, i concretament del de Figueres, que ja es va succeint amb la constància d'un fenomen sideral: parlem-ne, però notem aquesta vegada el nostre aplec, aquest aplec de Figueres, que anem continuant amb tanta fe en aquella dansa simbòlica i nostra que volem festejar, i en la què cada vegada volem ésser més fermes i conseqüents, aquest aplec d'aquest any, tindrà una significació fora del que és normal. L'aplec de Figueres aquest any serà un aplec que significarà una afirmació en la nostra fe sardanista, una insistència en la nostra esperança de millorament i de continuïtat en la noble tradició empordanesa i nacional, per universal germanor, i un acte d'amor a la sardana: l'aplec d'aquest any, vé marcat pel fet extraordinari, únic, de la inauguració del monument a En Pep Ventura, recreador de la sardana, orientador d'un futur

en l'execució i en la dansa, que porta ja viu prop d'un segle: a En Pep Ventura, el genial reformador i a l'amic bondadós, fins després que no ha pogut escriure més sardanes, que ens contempla, segurament satisfet per la seva obra, i que ens escolta des de més amunt de les estrelles, content d'haver-nos pogut infondre el seu entusiasme i la seva ànima d'artista, amb tanta intensitat, que fins i tot després de molts anys d'haver-nos deixat, i de les grans evolucions i canvis, de vegades diametral, en els gustos i en la manera de fer de les gents del nostre país, ha perdurat i ha continuat el camí que ell havia senyalat, i ho fa en una evolució sospesada, i serena, com l'esperit del nostre poble, i fidel a la seva significació de dansa que ha esdevingut ritual, excelsa revelació de l'esperit del nostre poble, i clara mostra de que nosaltres, sols que ens ho demanin, obrim sempre els braços a tots, vinguin d'allà on vinguin, i de seguida estrenem la mà de tots els que vulguin ésser al nostre costat, i tots junts, dansem sense estridències ni paternalismes, ni discriminacions, incorporats activament a un bell i noble moviment: però quedem sempre lliures d'ésser-hi o de no ésser-hi, sense pressions ni mides: però si hi som, hi restem com sotmesos al ritme i a les regles que són la confirmació d'aquesta llibertat: i tanta força té la sardana, i per això tan alta significació té aquest monument que inaugurem a Figueres, que es transfigura aquest aplec en un universal homenatge d'agraïment al genial reformador per a perpetuar la significació de la nostra dansa, i tots li dediquem aquestes pedres vivificades per l'art, per a agrair col·lectivament a En Pep Ventura la seva genial realització, transformant en conjunt artístic els primitius passos de la sardana i treient de sota el quartà, la gralla i el sac dels gemecs, i elevant-lo, reemplaçat per la tenora i el fiscorn, sobre la muntanya de l'art i del sentiment popular, per tal que les harmonies dels instruments amb els seus timbres peculiars, autèntica orquestra de plaça, tinguessin la categoria definitiva que els hi corresponia en aquesta contribució a la dignitat total de la nostra dansa: i així la sardana confiada als nostres artistes, executants, i compositors, té aquesta categoria actual i no purament arqueològica, elevada per obra d'En Pep, perquè faci, com a llanterna orientadora, la seva llum, plena de significació de la significació que la sardana té en el nostre esperit col·lectiu, i que sigui pilot que il·lumini a tot el poble

i doni l'exemple de fraternitat, de llibertat, de varietat i d'integració de les múltiples individualitats en què ens parcel·la cada un de nosaltres, ballant-la a la seva manera.

Per això, tanta és també la importància del nostre aplec d'aquest any, i tanta és la significació que hi afegeix el que coincideixi amb la inauguració del monument a En Pep Ventura; i observeu el fet que la força de la sardana és tanta, que fins els que no la ballen, l'escolten amb un respecte gairebé religiós, i fixeu-vos, que tots estan de cara a la cobla: per això també és tan gran la força de la significació, plena de símbols i de realitats, del nostre monument, que ha de fer que fins que els que no hi són, els que no arribin a endinsar-se en l'esperit ancestral i portador de la tradició, de tot el que és nostre, veuran que pot ésser universalment projectat aquest esperit de germanor, de solidaritat, d'humanitat, perquè està format de fraternitat entre els homes de bona voluntat, sense discriminacions ni condició de cap mena, i està ple de respecte a la llibertat dintre un ordre presidit per la música, la més íntimament lligada amb l'esperit i els seus valors, més alts: i si fins els que, no ballant, ens mirem, estem segurs que són també amb nosaltres, i que participaran amb la sardana, i amb Pep Ventura i amb el nostre monument, en la seva significació espiritualment activa i socialment exemplar.

Tanta és la força de tot el que representa el monument i allò que amb ell s'homenatja, aquest fet únic subratllat per l'extraordinari d'aquest aplec, que estem segurs que en cap de vosaltres, que sou invitats a aquesta celebració, no hi tindrà cau aquell esperit del rabadà girat d'esquena: La nostra sardana és per a tots els homes de bona voluntat, i té la força de les coses perennes. Per això, la inauguració del monument té tanta importància, i per això, aquest aplec és diferent i més significatiu que els altres. Dansem, amics, en aquest aplec, que sigui una vegada més la sardana de tot el poble, del nostre poble, del poble que "avança i estima, donant-se les mans".

C. DE N'ORFEU

SEAMOS OPTIMISTAS

¿Piensa tal vez que está completamente solo porque las circunstancias de la vida le llevaron a un cierto aislamiento? Usted importa a mucha gente, porque usted es un hombre necesario. Sonría seguro. No estamos solos.

Su tiempo es oro y su dinero estimable. Confíe en la CAJA DE PENSIONES PARA LA VEJEZ Y DE AHORROS. Su compañía es de esperanza y prosperidad.

CAJA DE PENSIONES PARA LA VEJEZ Y DE AHORROS

Seguridad y optimismo para usted.

**COMISSIÓ PRO - MONUMENT
A PEP VENTURA**

VEREDICTE DEL JURAT I OBERTURA DE PLIQUES DEL
CONCURS DE SARDANES CONVOCAT AMB MOTIU DE LA INAUGURACIÓ
DEL MONUMENT A PEP VENTURA

A la Ciutat de Figueres, a quatre de maig de mil nou-cents setanta des.

Reunits els Senyors Ressend Palmada i Teixidor, Eusebi Saló i Massaguer, Agapit Torrent i Batlle, la senyoreta Maria Rosa Gratacós i Fàbrega, el Senyor Eduard Puig i Vayreda, President de la Delegació de "Jovenuts Musicals", seta la presidència del Reverend Messèn Josep Maria Albert i Arnau, actuant de secretari Ferran Arbusà i Costa, President del "Foment de la Sardana Pep Ventura de Figueres", els quals formen el Jurat Qualificador del Concurs Musical de Sardanes convocat amb motiu de la inauguració del Monument a Pep Ventura, després d'un exàmen detingut de les catorze obres presentades, emeten el següent

VEREDICTE

PRIMER PREMI - 10.000 pessetes, es concedeix a sardana amb el lema "1.817 - 1.875"

SEGON PREMI - 7.500 pessetes, a la sardana amb el lema "Pep Ventura, l'home immortal"

TERCER PREMI - 5.000 pessetes, a la sardana amb el lema "Al Mestre"

Donada la seva vàlua, s'ha acordat concedir accèssits a les següents sardanes :

Accèssit - 2.500 pessetes, a la sardana amb el lema "Figueres 1.972"

Accèssit - 2.500 pessetes, a la sardana amb el lema "Homenatjant a qui més va fer per la nostra sardana"

Obertes les pliques corresponents, resultaren auters de les referides sardanes, els següents :

PRIMER PREMI - Sardana "FIGUERES A PEP VENTURA" Autor FRANCESC BASIL i OLIVERAS, de Figueres.

SEGON PREMI - Sardana "PEP VENTURA, L'HOME IMMORTAL" Autor NARCIS PAULIS i VILA, de Barcelona.

TERCER PREMI - Sardana "PRESENCIA DE PEP VENTURA" Autor RICARD VILADESAU i CANER, de Barcelona.

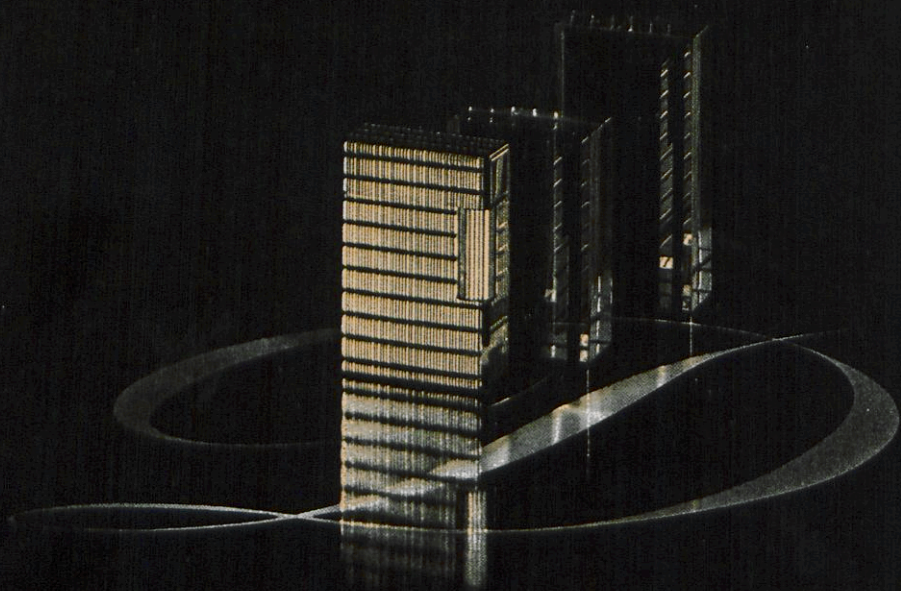
ACCESIT - Sardana "A PEP VENTURA, MESTRE I SENYERA" Autor JAUME CRISTAU i BRUNET, de Figueres.

ACCESIT - Sardana "EN PEP ETERN" Autor TOMAS GIL i MEMBRADO, de Barcelona.

I per constància, s'exten la present acta, que signen tots els assistents.

Josep Maria Albert i Arnau
Josep Puig i Vayreda
Agapit Torrent i Batlle
Eusebi Saló i Massaguer
Maria Rosa Gratacós i Fàbrega
Ferran Arbusà i Costa
Francisco de Paula

QUINTANA
JOIER
FIGUERAS

S.T. Dupont
ORFÈVRES A PARIS

Subscripció popular Pro-Monument a Pep Ventura

Llista N.º 51

Suma anterior. Ptes.	934.361'05
Enric J. Ribalta Llorens, de Barcelona	1.500'00
Ajuntament de Figueres (Aportació final)	75.000'00
X. (2on. donatiu)	1.000'00
Teodor Jové Planellas (2on. donatiu)	500'00
Família Roig - Venti	100'00
Teresa Reixach, del Portús	500'00
Ajuntament de L'Escala	5.000'00
Cobla Montgrins	1.500'00
Foment Sardana Pep Ventura (10è donatiu)	1.000'00
Lluís Tremoleda Blanch	200'00
Florenci Rimalló, d'Agullana	200'00
Fustes Arbolí	500'00
L. R. S.	500'00
Miquel Gasull	200'00
Francesc Pujolà	1.000'00
A la memòria d'A. J. C. i R. R. G.	500'00
Banc de Bilbao (5.è donatiu)	1.000'00
Ajuntament d'Ordis	250'00
Banca Catalana	3.000'00
Josep Brugués Trias de Barcelona	200'00
Joventuts Musicals, Delegació de Figueres	2.000'00
Angela Teixidor Vda. Coll (6.è donatiu)	2.000'00
Ajuntament d'Avinyonet de Puigventós	200'00
	<hr/>
Suma i segueix. Ptes.	1.032.211'05

Continua oberta la llista.

Exclusiva aparells **WESTINGHOUSE**
Distribuïdors **ORBEGOZO - HOMAN**
Distribuïdors **FRIGORIFICOS FAGOR**

AGENCIA 1604

Mallol Hnas. **S. L.**

DESPATX:

Rambla Sara Jordà, 1 — C/. Monturiol, 2

Telèfon 24 25 44 — FIGUERES

XI APLEC DE LA SARDANA

L'APLEC DE L'EMPORDÀ

FIGUERES, 21 MAIG 1972

COBLES:

G I R O N A
B A R C E L O N A
C O S T A B R A V A
L A P R I N C I P A L
D E C A Ç À D E L A S E L V A

ORGANITZACIÓ:

Banca Catalana

MES VOLUNTAT DE
RENOVACIO I SERVEI

Rambla Sara Jordà, 16

F I G U E R E S

Autoritzat pel "Banco de España"

XI APLEC DE LA SARDANA FIGUERES

PROGRAMA

MATÍ, a les 10

Al Pati d'Esbarjo del Col·legi Nacional Sant Pau
(Carrer Muntaner - Carrer Pere III)

Primera Audició de Sardanes

Cobles: LA PRINCIPAL DE CAÇÀ DE LA SELVA
COSTA BRAVA, GIRONA i BARCELONA

TARDA, a les 4

Al Pati d'Esbarjo del Col·legi Nacional Sant Pau
(Carrer Muntaner - Carrer Pere III)

Segona Audició de Sardanes

per les quatre cobles, en el transcurs de
la qual es tributarà homenatge al Mestre
JOSEP BARÓ i GÜELL

NIT, a les 10

A la Rambla Sara Jordà

Tercera i última Audició de Sardanes

Cobles: BARCELONA
i LA PRINCIPAL DE CAÇÀ DE LA SELVA

XI APLEC DE LA SARDANA

FIGUERES

COBLES, SARDANES i AUTORS

- G. **GIRONA**
- B. **BARCELONA**
- CB. **COSTA BRAVA**
- PC. **LA PRINCIPAL DE CAÇA DE LA SELVA**

MATI, a les 10

Al pati d'esbarjo del Col·legi Nacional Sant Pau

1	G.	Petita Josefina	M. S. Puigferrer
2	CB.	Arri, Moreu	PEP VENTURA
3	B.	Serra amunt	Enric Morera
4	PC.	Cançó de l'Empordà	Josep Baró i Güell
5	G.	Serrallonga	Josep M. ^a Boix
6	CB.	Caçant a Truyas	Emili Juanals
7	B.	La noia matínera	Josep Blanch i Reynalt
8	PC.	L'anell de prometatge	Vicens Bou
9	G.	Refilets a Vilajuïga	Jaume Bonaterra
10	CB.	Per tu, Emília (estrena)	F. Mas i Ros
11	B.	Enric, xiulem?	Josep Coll
12	PC.	Recordant al Mestre	Angel Font
13	G.	El llampec de la plaça	Ramon Rossell
14	CB.	Sant Pol de Mar	(1) Josep Vicens i Mornau
15	B.	Cant de joia	Joaquim Serra
16	PC.	Vigatana	Josep Saderra
17	G.	Sardanistes gironins	(2) Josep Baró i Güell
18	CB.	Sardana de festa	Jaume Burjachs
19	B.	Emporitana	Lluís Albert
20	PC.	Braços en creu	Artur Rimbau

TARDA, a les 4

Al pati d'esbarjo del Col·legi Nacional Sant Pau

1	G.	Gota d'aigua	Pere Calders
2	CB.	El music vell	Josep Baró i Güell
3	G.	Empordà Iluminós (est.) (3)	Jaume Bonaterra
4	CB.	Si caic no m'aixeco	Emili Juanals
5	G.	Palamosina	Jaume Cristau
6	CB.	El salt de la Reina	Florenci Mauné
7	B.	Rambla amunt, rambla avall (4)	Rafael Mariano
8	PC.	Nit d'estiu	Jaume Vilà
9	Conjunt	Regina de l'Empordà (est.) (5)	Josep Baró i Güell
10	G.	Un pobre pagès	Teodor Jové
11	CB.	La roca del frare	Josep Vicens (Xaxu)
12	B.	El merlot	Manuel Tudela
13	PC.	Centenària	Francesc Mas i Ros
14	B.	Els arbres de la Devesa... (6)	Josep Baró i Güell
15	PC.	Xamosa Roser	Enric Sans
16	B.	Cristineta	J. Font Sabaté
17	PC.	Anem a saltar	Ramon Vilà

NIT, a les 10

A la Rambla Sara Jordà

1	PC.	De bon matí	PEP VENTURA
2	B.	Delectació	Josep Serra
3	PC.	Terra nostra	Bartomeu Vallmajó
4	B.	Una mirada	Josep Baró i Güell
5	PC.	La Fira de la mel	Rosend Palmada
6	B.	Merceneta	Vicens Bou
7	PC.	Raig de sol	Simó Gratacós
8	B.	L'abella i la flor	Antoni Juncà
9	PC.	Maig florit	Josep Baró i Güell
10	B.	Festeig	Ricard Viladesau

Vegi's notes (1), (2), (3), (4), (5) i (6) referents a les sardanes senyalades a la pàgina següent.

Muebles Mas

Avinguda José Antonio, 23

Sant Antoni, 2 — Castelló, 12

Telèfon 241519 — FIGUERES

NOTES PROGRAMA SARDANES

- (1) El mestre Josep Vicens i Mornau, fill del popular compositor esca-lenc Josep Vicens i Juli (Xaxu), al qual homenatjarem l'any passat, ens ha tramès la seva sardana "Sant Pol de Mar", per a progra-mar-la en l'Aplec d'enguany, que gustosament hem fet.
- (2) Sardana dedicada pel Mestre Baró als nostres companys en les tasques del conreu de la sardana de l'Agrupació Amics de la Sardana, del Cercle Artístic de Girona.
- (3) El bon amic i destacat compositor de Vilajuïga, Jaume Bonaterra, va escriure aquesta sardana expressament per a estrenar-la en aquest Aplec, deixant-nos a la nostra elecció el seu nom. Vàrem creure escaient titular-la "Empordà lluminós", com voldríem que fos el dia que podrem sentir-la per primera vegada.
- (4) La fidelitat de Rafael Mariano al nostre Aplec segueix inalterable. La seva onzena sardana va lligada al mateix ordinal dels nostres Aplecs.
- (5) Josep Baró i Güell ens ofereix l'estrena d'una de les darreres sardanes que ha compost, la qual ha dedicat a l'eminent arqueòleg Dr. Lluís Pericot, inspirada en uns pasastges dels goigs de la Mare de Déu del Mont, de Mossèn Jacint Verdaguer.
- (6) "Els arbres de la Devesa saben una cançó", inspirada sardana del Mestre Baró, de la qual el nostre dilecte amic i col.laborador Rossend Palmada n'ha fet una bella estampa, que en ha estat plaent de publicar en aquest butlletí.

lavadoras

Establecimiento Seleccionado:

Comercial Sitjes

Plaça Comerç, 4

FIGUERES

**Josep
Baró
i Güell:
dedica-
ció
integral
a la
sardana**

Els qui sentim un interès i una preocupació per tot allò que es relacioni amb la sardana, necessàriament haurem de tenir en compte els noms d'una sèrie de figures bàsiques per a la seva història, uns homes providencials que han intervingut en moments decisius, contribuint amb el seu esforç a salvar uns aspectes o uns valors essencials, que d'altra manera s'haurien perdut i, segons com, la seva desaparició hauria fet que el procés evolutiu de la sardana hagués seguit unes directrius totalment imprevisibles i, per tant, insospitades.

En aquesta nòmina de lgures providencials hem d'incloure necessàriament el gran reformador de la sardana i de la cobla, Pep Ventura, i també al primer home que es va preocupar que existís un mètode per a ballar-la: Miquel Pardas. I necessàriament haurem de parlar d'altres compositors absolutament indispensables dins la trajectòria de la

sardana, començant pel vell Josep Serra de Peralada i seguint amb Garreta, Enric Morera i altres i anar a trobar els grans popularitzadors de la sardana, els bohemis empordanesos Josep Vicens "Xaxu" i Vicenç Bou.

Existeix un altre aspecte molt menys conegut, molt menys divulgat, però d'una importància capital. Fa referència a l'historiografia de la sardana i de la cobla, la recopilació de partitures, documents, etc. i també a la conservació d'instruments d'un relleu i un significat inapreciables.

Si en l'aspecte de l'historiografia i l'investigació més seriosa i responsable considero imprescindible dedicar una referència al mestre Lluís Albert, en el de la conservació d'instruments cal tenir sempre present el nom del mestre Josep Baró i Güell, fundador del Museu de la Sardana de Girona.

Tot i que la seva vida ha estat íntegrament dedicada al servei de la sardana i de la música en general, penso que el mestre Baró i Güell ha de passar a la posteritat per obra i gràcia de la seva generosa iniciativa de crear un Museu de la Sardana a la ciutat de Girona, el qual constitueix una rica miscel·lània d'instruments, fotografies, partitures, documents diversos i altres testimonis de les puixança i la vitalitat de la sardana, d'una vàlua molt remarcable per a nosaltres i fonamental per a les generacions del futur.

En escriure quatre ratlles entorn de la personalitat del mestre Baró i Güell el nom del Museu de la Sardana assoleix un relleu primordial. Però a fi i efecte de confeccionar el nostre estudi d'una manera ordenada, intentarem dibuixar, en principi, un perfil biogràfic del mestre, fins anar a raure a la magna obra del Museu de la Sardana, que no ve a ésser sinó el resultat de la seva dilatada i fecunda dedicació a la causa de la sardana i de la cobla.

Josep Baró i Güell nasqué al poblet de Cervià de Ter el 14 de juny de l'any 1891. Recordo que Cervià de Ter fou un dels indrets elegits per Antonio Machado, la seva família i llurs acompanyants per a redossar-se en la seva fugida d'Espanya en direcció a la frontera pel mes de gener de l'any 1939.

Components de la Cobla "La Jovenil Cervianenca". El Mestre Baró comptava, aquí, tretze anys i ja feia tres temporades que hi actuava. Es el primer del rengle del davant, al costat del seu professor i Director de la Cobla, Joan Costa.

Les primeres lliçons de solfeig i clarinet les rebé del seu oncle Antoni Baró, perfeccionant després amb el mestre F. Peris. Més endavant va ésser deixeble dels mestres Enric Oliva (piano), Fèlix Sans, de Figueres (tenora) i Joan Costa, de Sant Jordi Desvalls. Joan Costa fou l'inoblidable mentor i guia de la cobla "La Jovenil Cervianenca" —coneguda popularment per "Els Petits de Cervià"— a la qual s'incorporà Josep Baró i Güell quan tenia tot just deu anys.

El mestre Baró i Güell dedicà un record molt emocionat a la seva etapa d'instrumentista de la cobla cervianenca en un magnífic treball aparegut al butlletí de l'aplec de la sardana de Calella, l'any 1962. Baró i Güell parlava dels inicis de la seva amistat amb el mestre Vicenç Bou, iniciada a principis de segle quan les cobles "La Jovenil Cervianenca" i "Els Montgrins" coincidiren a la Festa Major de Cervià de Ter. El mestre Pere Rigau "Barretó", en aquells moments capdavanter artístic de la cobla, i el seu lloctinent Vicenç

Bou volgueren conèixer aquell estol de músics novells aplegat entorn de la figura bonhomiosa del mestre Joan Costa.

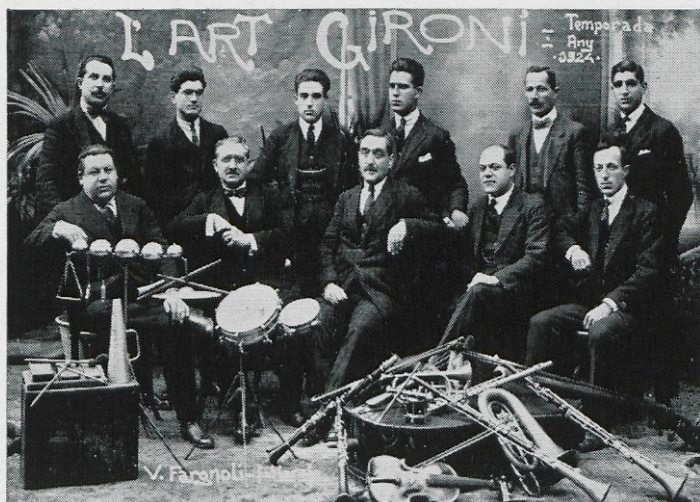
Baró i Güell seguí estudis d'harmonia i composició —per espai de vuit anys— amb el mestre Antoni Juncà, figura d'indiscutible relleu i solvència, músic major de la Banda del Regiment de Girona.

Anys a venir ingressaria de primer tenora a la famosa cobla "L'Art Gironí", substituïnt precisament al seu mestre Fèlix Sans. En el curs d'aquell període la cobla "L'Art Gironí" enllestí algunes gravacions de sardanes a 78 r.p.m. En escoltar-les avui, tot i amb les lògiques limitacions pel que fa a la qualitat de la gravació i a l'estat del disc, podem entreveure la capacitat executiva del mestre Baró i Güell, la seva dicció, pulcra, assenyada i conscient. Més endavant i seguint en la faceta de solista de tenora, col·laboraria amb altres agrupacions musicals, entre elles l'Orquestra Pau Casals.

Arran d'aquest punt he volgut consultar la biografia de Pau Casals editada per "Aedos", on el seu autor —Joan Alavedra— ens presenta una completíssima relació de tots els directors i solistes que intervingueren en els concerts de l'Orquestra Pau Casals i de l'Associació Obrera de Concerts. El nom del mestre Baró i Güell no figura enlloc, detall aquest que voldria remarcar, car l'autor del llibre sí recorda, per exemple, les intervencions dels tenores Albert Martí i Ramon Rossell i també les dels tibles Tomàs Arrie i Enric Barnosell.

Aquest compositor ha donat a conèixer unes cent disset sardanes, escrites amb gust i tècnica molt notables i no pas mancades d'inspiració. Algunes d'elles han esdevingut molt populars: "El músic vell", "A Montserrat", "Idilli a la Font Vella", "He collit una cirera", "Una mirada", "Els arbres de la Devesa en saben una cançó", "Maig florit", "Cançó de l'Empordà", "El balcó de L'Escala", "La cervianenca", "Flor de liri", "La sardana de l'alcalde", "La colla dels galans", "El pardal", "Una rondalla", "Festa de germanor", "Tardor", etc. També ha compost algunes glosses sobre cançons populars —"La filla del marxant", "La cançó del lladre", ...— i nombroses sardanes corals: "L'aplec de l'er-

Cobla "L'Art Gironí", temporada de 1924, en la qual el Mestre Josep Baró actuà per espai de més de 18 anys, com a tenora solista. El podem reconèixer al primer rengle, el segon de la dreta.

mita" (amb lletra del poeta Francesc Gay, prevere), "La masia catalana", "La sardana santa", etc.

El mestre Baró i Güell, com Josep Maria Vilà i Gandol, Manuel Saderra i Puigferrer, Josep Viader, Conrad Saló o el mateix Lluís Albert, podem integrar-lo dins el grup de músics vinculats a la cobla que han sapigut crear sardanes dotades d'un vertader sentit musical, amb una exposició temàtica coherent i una estructura que defugint els tòpics tradicionals s'endinsa per viarany més ambiciosos, sense desprendre's mai de les arrels populars, aportant un contínu valuós i transcendent ensem.

Aquest autor ha creat diferents harmonitzacions de motius populars per a cobla, havent estat col·laborador de l'"Obra del Cançoner Popular de Catalunya", patrocinada per l'"Orfeó Català". Cal regraciar-li també nombroses peces de música religiosa, corals i líriques. Fundador de l'orfeó "Cants de Pàtria" de Girona, el dirigí per espai de més de

quaranta anys, havent dirigit també altres agrupacions corals. Iniciador d'algunes agrupacions simfòniques gironines, fou sots-director de l'Orquestra Simfònica d'aquella ciutat.

Cal tenir en compte la seva importantíssima tasca docent en la faceta de mestre municipal de música a Girona, sense oblidar tampoc les seves activitats al Sindicat d'Autors de la província (del qual havia estat President) i la seva participació en nombroses iniciatives de tipus artístic i cultural.

Un legítim prestigi envolta la seva persona, determinant que hagi homenatjat en nombroses avinenteses, actuant de jurat en concursos de composició, on ha demostrat en tot moment no sols el seu bon gust i la seva predilecció per les sardanes d'un contingut musical més ric, sinó que ha posat de manifest el seu criteri objectiu i equànim, fent respectar sempre la seva posició de músic íntegre, que sols pretén retre un servei a la sardana.

Pel que fa a la seva participació en el procés fundacional del Museu de la Sardana, recordem que aquesta idea data de l'any 1920, havent estat donada a conèixer en aquella avinentesa pel mateix mestre Baró i Güell en unió dels intel·lectuals gironins Josep Dalmau, Josep Grahit, Tomàs Sobrequés i Josep Sarasa. De totes maneres, el projecte no fou portat a cap fins quaranta anys després (1961). El Museu de la Sardana forma part del Museu Històric Municipal de la ciutat de Girona, instal·lat en un edifici renaixentista —que data del segle XVI— del carrer de La Força, número 13. Comptant amb la col·laboració de les autoritats gironines, del Director del Museu Històric Municipal, Sr. Joan de Puig i Roca i dels compositors Josep Viader i Bartomeu Vallmajó, el mestre Baró i Güell portà a terme el seu projecte, fent ofrena de tots els instruments antics que fou possible de localitzar després d'una recerca molt intensa practicada a les capitals diguem-ne històriques de la sardana: Figueres, Castelló d'Empúries, Torroella de Montgrí i La Bisbal, comptant amb la col·laboració dels mestres Lluís Buscarons, Joaquim Vallespi, Joan Grau, Conrad Saló i molts d'altres.

En diferents ocasions, el Mestre Josep Baró actuà amb la Cobla "Empordanesa" del seu poble de Cervià. En aquesta fotografia podem veure'l amb la tenora a les mans. El segon de l'esquerra, del primer rengle.

El resultat de totes aquestes gestions fou un gavadal d'instruments i de papers, entre els quals es trobava una vitrina —cedida per l'organitzador sardanista Joan Noguera i Solé— en la qual apareixen instruments pertanyents a les cobles empordaneses del segle passat i on podem trobar un tamborí que duu una campana adaptada per a executar sardanes de caire èpic, per exemple "El foc de Castelló" d'Antoni Agramunt i fins i tot el "Toc d'oració" de Pep Ventura" en versió per a cobla i campanòleg.

Al Museu de la Sardana es conserven alguns instruments que procedeixen de l'antiga cobla d'en Miquel Gich, de Torroella de Montgrí, amb la qual arribà a presentar-se (1850) al Teatre del Liceu de Barcelona. També apareixen un flabiol i una xeremia de finals del segle XVIII que havien estat propietat del músic i guerriller de la guerra de la Inde-

pendència Pere Climent Jordi, de Bordils; algunes tenores construïdes pel famós Andreu Turon, de Perpinyà, creador d'aquest instrument; una de la casa Soldevila; el tamborí amb el qual debutà el primer flabiolaire de la cobla "La Principal de La Bisbal —Robert Mercader, de Celrà— el 22 de març del 1888; la tenora d'alpaca del mestre Josep Coll i una gran quantitat de fotografies de compositors, músics de cobla i cobles, publicacions relacionades amb la temàtica sardanista, documents diversos, autògrafs, etc.

La major part de les informacions relatives al Museu de la Sardana les he tret d'un extraordinari reportatge publicat pel mestre Lluís Albert al setmanari "Destino" amb motiu de la inauguració de l'esmentat centre.

Probablement aquest centre hauria pogut esdevenir molt més complet si no hagués estat per la palesa manca d'instruments, la qual obliga a tenir en funcionament autèntiques peces de museu. Per altra part, el record dels músics que els posseïren de vegades fa que les famílies es mostrin reticents en arribar l'hora de desprendre-se'n.

En l'actualitat el professor Riumalló, primer fiscorn de la cobla "Els Montgrins", actua amb un valuosíssim instrument italià que havia estat propietat del famós mestre Pau Guanter "Rossinyol", capdavanter artístic de la cobla "Els Rossinyols" de Castelló d'Empúries. Segons sembla, el fiscorn del mestre Pau Guanter fou cedit al professor Riumalló (nebot del compositor del mateix cognom), per la família del músic castelloní, avui radicada, segons tinc entès, a Calella.

Per iniciativa dels infatigables organitzadors del nostre benvolgut Aplec de l'Empordà, tots els sardanistes podem manifestar al mestre Baró i Güell el nostre regraciament per la seva dedicació integral a la sardana, en les facetes d'instrumentista, compositor, pedagog i creador de l'únic museu del món dedicat a aquesta temàtica.

Quan es parlava de donar forma concreta al projecte de creació del Museu de la Sardana, recordo que al costat

El Mestre Josep Baró, instrumentista de tenora, en plena actuació amb la Cobla "La Principal de Terrassa".

del nom de la ciutat de Girona hom havia apuntat també el de Figueres. Ara no intento promoure pas cap polèmica, ressuscitant una qüestió traspassada, però reconec que en uns altres ambients aquesta duplicitat de candidatures hauria pogut donar lloc a discrepàncies i, sobretot, a ressentiments i escissions irreparables.

Per això vull posar de relleu l'actitud modèlica dels sardanistes empordanesos en retre públic tribut de reconeixement i admiració al pare del Museu de la Sardana. Tant de bo tots els dirigents de les entitats sardanistes adoptessin l'aire senyorívol i constructiu que ara acrediten els bons amics del "Foment de la Sardana Pep Ventura".

E. MOLERO i PUJOS

Premi Pau Casals

Caracas, 1966 - Tübingen, 1970

Brussel·les, 1971

Gestoría

Marín.

SEGUROS

PASAPORTES

MATRICULACION Y TRASPASO
VEHICULOS

TRAMITACION DE GESTIONES
EN OFICINAS DEL ESTADO

C/. Lasauca, 6

Teléfono 24 12 21

FIGUERAS

Els nostres compositors

RETRATS

Josep Baró

Petit i rondanxó. Reposat i discret com un canonge No és pas capaç d'ofendre ningú i sembla com si no hagués trencat mai cap plat ni cap olla. No fuma perquè el fum li fa mareig o coragre. Amb prou feines beu. Com comprendre és un bon bordegàs. Té uns ulls vius com una mostela, i —malgrat la seva joventut— llueix una calba admirable, lluenta com un mirallet i rodona com una poma camosina. No enraona pas gaire; es veu que té por de fer-se pesat o de ficar els peus a la galleda. Conversegeu. Ell segueix la conversa, guaitant ara l'un ara l'altre a mida que van enraonant; a tots En Baró fa una rialleta innocent que vol dir: “Me sembla que és això”. N'hi ha que neixen amb ànima de botiguer, de pagès o de manobre; En Baró va néixer músic. amb un cor ratllat per un pentagrama i tot ple de notes.

En sortir de Medinyà, seguint amunt el camí-ral de França, abans d'arribar al bosc Lladrés, i trencant cap a l'Estartit, hi ha un poble joliu i quiet: Cervià. En Baró va triar aquest poble i aquesta pau tan casolana, per a venir al món. De petit —encara era un marrec— que ja corria festes majors amb l'instrument a coll. Li agradava els diumenges anar a ofici per sentir l'orgue de l'església i molts vespres es recolzava a la finestra per a escoltar el concert de les campanes del poble quan tocaven a oració amb música celestial. D'aleshores ençà solament ha viscut pensant en la música. Viu la música; l'estima devotament. Ha fet ja un bon aplec de sardanes; n'òu una i de seguida veieu que En Baró és un sentimental. Què hi ha volgut deixar un tros, un bell tros de la seva ànima. De

música en sap un niu; ho fa bé i difícilment hi trobaríeu un pecat.

Sempre ha remenat amb Orfeons; és un gran director. El veieu dret com un ciri amb la batuta a la mà, violent, tallant l'aire a ganivetades, vermell com un cirera, com si els dimonis se l'emportessin, perlat amb una suor abundant. Es concís, ràpid com un llamp. Giravolta les mans i els braços com un molí de vent. I no pot fer-hi més; canta com els altres, ajuda les seccions, amb amplitud de cor, generosament... i la cançó surt vibrant, polida i neta com la seva ànima.

Té un aire enganyador de burgès i panxa content, i no és així. Perquè no para mai, és probable que morirà cantant, fent sardanes, donant lliçons, assajant orfeons. A l'estiu se'n va sota els alzinars de Sant Julià de Ramis, amb un plec de papers de música i un llapis a la butxaca, i allà ajaçat en una ombra vora el riu, sentint cantar les cigales, omple el pentagrama de les notes més pures i delicades.

Es un home humil, com un capellà beneficiat d'una casa bona. Darrerament ha posat música a un vers senzill i bonic fet per un home de poble, que no coneix les regles de la versificació i que no té pas la pretensió d'ésser un gran poeta. I En Baró ho ha fet sense fer-se pregar gens ni mica. Un dia jo vaig escriure un elogi just i merescut d'En Baró, en un diari de Girona. Em va veure un dia de mercat: "No s'hi val, amic Albert. Gràcies. No m'ho mereixo pas...". No sabia com agrair-m'ho, l'home. I m'estrenyia fortament la mà, amb uns ulls d'infant.

A les fires passades Girona —la Girona de tota la seva vida— li va fer un homenatge. Un homenatge a la seva feina, a la seva música, a aquesta música tan retocada, tan estudiada, tan cerebral, tan tècnicament insuperada. I ell

en compensació va escriure una sardana tota l'excelsitud de les pedres de Girona, tot el seu amor per Girona.

D'estudiant vaig passar unes estones molt agradables escoltant En Baró amb tota la seva orquestra, encastellats a dalt del cadafal, jo ho aprofitava fent el vermut, allà la Rambla, plena de gent i de boira. I jo, amb aquella acidesa a la boca, amb un mig somriure a flor de llavis, amb aquella gresca del capvespre, amb aquella boira tan tova i esponjada barrejada amb el fum de les castanyes de Tots Sants, em semblava que em portessin, amanida en una safata, la dolça melodia de les sardanes, ben embolicades amb cotó fluix.

Ara he tingut ocasió de veure el geniot, la traça mestra, la túria i l'activitat d'En Baró —com si només respirés balons d'oxigen— mentre donava assaigs i lliçons a l'Orfeó de Celrà. Uns assaigs escoltats en un ambient confortable i un puret a la boca. Quan havíem acabat, jo prenia una tassetta de cafè i En Baró un xic de tilla. Ell es passava el mocador pel front, amarat de suor. I anàvem tot trencant la fosca, a tancar els ànecs, ben acostadets, fent petar els bastons, discutints cançons i rondalles, respirant la gelor de la serena que mullava les pedres...

ERNEST ALBERT i GALTER

Alimentació Canigó

QUALITAT

PREUS

SERVEI

UN ESTABLIMENT MES DE LA

“UNION **végé** ESPAÑOLA”

Alimentació Canigó

Plaça Calvo Sotelo, 7

Tel. 24 19 06 — FIGUERES

La sardana

*Avui si obres el balcó
veus un dia com un altre;
no és igual si sents al lluny
les notes d'una sardana.*

*El verd s'ha tornat més fi,
el blau com tocat de plata
que el sol el transforma en groc
mentre fuig per la muntanya.*

*Les colles dansen rient
amb la llum a la mirada
perquè s'han donat les mans
i l'amor els agermana.*

M.ª DELS ANGELS VAYREDA

Ferreteria Corominas

El més modern utillatge de cuina

Els més pràctics aparells electrodomèstics

Els més elegants mobles metàl·lics i en general tots els estris per a fer la vostra llar alegre i confortable, els trobareu a molt bon preu a can

Corominas

FERRETERIA

BATERIA DE CUINA

ELECTRICITAT

LLISTES DE NOCES

Carrer de la Rutlla, 7

Tel. 241134 — FIGUERES

ESTAMPES DE MUSICA DE COBLA

Els arbres de la Devesa saben una cançó

Sardana d'en Josep Baró i Güell

La fermesa l'ha portat
al lloc per ell desitjat.

El mestre Baró va néixer a Cervià de Ter, poble de l'Empordà, poble afanyós tant en l'agricultura com en la indústria, poble, com la majoria a principis de segle, on hi havia una sola Escola d'ensenyament primari, sense cap noció de música, no obstant haver-hi molts melòmans, passió que és transmetia de pares a fills. ePr açó no és d'estranyar que la jovenalla atreta per la bona actuació d'una cobla en els dies de la FESTA MAJOR:

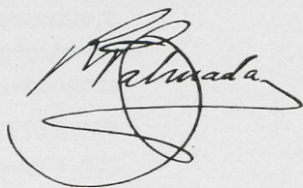
*A músics va jugar
i una cobla va formar,
arreu coneguda per*

ELS PETITS DE CERVIA
*que, d'enrenou
ja en va donar.*

El mestre, home inquiet, persistent en les seves coses, somniador i ple de bondat, és un enamorat de la natura, i del murmurejar de les aigües de les fonts i rierols com del cant de l'ocellada i del sondrollar de les fulles de l'arbrada, ell n'ha fet música. De les moltes obres que té, en aquest aspecte, compostes, n'hem escollit la titulada ELS ARBRES DE LA DEVESA SABEN UNA CANÇO.

Nosaltres la veiem o ens la imaginem així: El mestre en un matí d'un dia de primavera degué personar-se a la Devesa per disfrutar de la natura i va observar que l'ocellada acampava pel brancatge de l'arbreda tot saludant amb una tonada pastoril, tonada d'amor entre aquells ocells lliures i reis de l'espai que els envoltava, la qual acompanyada pel condroll de les fulles, animades per l'aura juganera que imperava pel brancatge i moguts a ritme dàctil, la dansaven tot voltant els jardins harmoniosos del centre de la Devesa. La melodia de la cançó, sense estridències de cap mena i planera com una confidència amorosa, la va confiar a la tenora, inscrustant-hi passatges de l'ocellada que confià al flabiol i a càrrec del metall, la base i ritme de la cançó, amb adornaments sonors del tibles. Tot tant ben harmonitzat i amb acords i modulacions musicals tan escaients que, tota la sardana, sona a glòria.

*Els arbres de la DEVESA
saben una cançó,
de la qual, una sardana
n'ha fet el mestre Baró.*

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Rossend Palmada'. The signature is highly stylized and cursive, with a large, sweeping flourish at the bottom that loops back to the left.

ROSSEND PALMADA

Sant Jordi

*Es diada de Sant Jordi,
Papalló blanc veig volar.
Sembla que vol que em recordi
les roses i l'estimar!*

*M'apar veure el Cavaller,
tan honrat a nostra terra,
com lluita i es fa ben valer.
Contra l'enemic fa guerra.*

*Roses, llibres i ardidesa
que no ens puguin mai mancar.
La voluntat i enteresa
ens vinguin sempre ajudar!*

*Que el Sant ens sigui un crit
i venera'l molt ens vegi.
Que ens alci fort l'esperit;
ens l'afini i senyoregi!*

*Es diada de Sant Jordi,
les roses vull estimar!
Tant si espiga el blat com l'ordi,
llur perfum no ha de minvar.*

*Es diada de Sant Jordi,
bells llibres fan companyia.
I, fortament, cal que es cordi
amb millors flors d'aquest dia.*

*Que el Sant ens faci el crit
perquè el món ens envegi.
Mogui's brau dins el pit,
ens animi i enforteixi!*

JACINT BOSCH

Garage Plana, S. A.

Concesionario D.K.W.

Servicio MERCEDES BENZ

Servicio VOLKSWAGEN

Exposición y ventas:

Rda. Barcelona, s/n — Telf. 24 37 52

Taller y recambios:

Calle Angel, s/n — Telf. 24 20 57

Dos certàmens corals empordanesos

Va tenir lloc, a Figueres, el 4 de maig del 1882, el primer Certamen Coral Empordanès.

També aquell mateix dia es celebraren els primers Jocs Florals. Dia magne per a la vida cultural figuerenca!

El Certamen Coral Empordanès va tenir lloc en un grandíós envelat que alguns socis del Casino Figuerenc feren construir, pel seu compte, en un terreny proper al Passeig Nou. Tenia una forma rectangular, d'uns 40 metres de llarg, per 20 d'ample. Estava il·luminat per quatre rengles de llànties, i el solatge cobert amb una rica catifa.

Prengueren part al certamen vuit societats corals, pel següent ordre: *La Rosa*, de Roses, 30 coristes, cantant "Els Segadors", del mestre Cuspina. *El Maiz*, de Cabanes, 32 coristes, "Al camp, al camp". *Coro de Aviñonet*, 35 coristes, "La Donzella de la Costa", de Bartomeus. *El Olivo*, de Llers, 30 coristes, "Ja tinc aimant". *La Borrasanense*, de Borrasà, 20 coristes, "La matinada de l'Empordà", lletra de Francesc Sunyer i Capdevila, el petit; música, de Pep Ventura. *La Violeta*, de Castelló d'Empúries, 30 coristes, "La pastora i el pastor", el mestre Candi, *El Eco del Pirineo*, de La Jonquera, 28 coristes, "Pasodoble catalán, dedicado a una Rosa".

Abans del Certamen, les societats corals, amb llurs estendards, es reuniren a les dues de la tarda a la Rambla. Des d'allí, precedides d'una orquestra, anaren a l'envelat. El certamen començà a les tres.

S'atorgaren quatre premis. Una lira de plata, oferta per la Comissió Organitzadora. Una corbata o llaç, de setí blanc, brodada en or, oferta per l'Ajuntament. Una medalla de plata, per alguns socis del Casino Figuerenc. Joan Mates i Hortal oferí a cada membre del cor premiat, obtant al quart premi, un exemplar de "Las Nacionalidades", obra de Pi i Margall.

Obtingué el primer premi, el cor *La Violeta*, de Castelló. El segon, *La Rosa*, de Roses. El tercer, *La Borrassanense*, de Borrassà. I el quart, *La Unión Popular*, de Vilasacra.

Un segon Certamen Coral es celebrà durant els dies 4 i 5 de maig del 1883, pel fet de dividir-se en dues parts.

Els premis foren de dues diverses menes: una, als millors compositors dels dos temes "La fira de Santa Creu" i "Lo Mercat"; i l'altre, a les seccions corals que cantessin millor una de les dues esmentades composicions.

El dia 4, estava destinat al tema "La Fira de Santa Creu", El premi de composició fou disputat, almenys, per dos compositors: Antoni Agramunt, de Castelló d'Empúries; i Albert Cotó, de Figueres, director del cor Erato.

Les composicions sobre "La Fira de Santa Creu" varen ésser cantades per *La Pastorella*, de Vilabertran; *La Unión Popular*, de Vilasacra; *El Parral del Pireo*, de Capmany; *La Armonia Ventallonense*, de Ventalló; i *El Maiz*, de Cabanes.

El dia 5, fou dedicat al tema "Lo Mercat". El periòdic que m'informa no dona el nom dels compositors participants. Només diu que fou premiada la peça "Lo Mercat", lletra de Conrad Roure i música de Josep Ribera.

Les composicions sobre el tema "Lo Mercat" foren cantades per *La Taponera*, de Palafrugell; *La Borrassanense*, de Borrassà; *La Joven Gerona* i *El Orfeón Gerundense*, de Girona; *La Lira*, de La Bisbal, i *La Violeta* i *La Favorita*, de Castelló d'Empúries.

El cor *La Fraternitat*, de Figueres, sense optar a premi, va cantar, a les dues parts del certamen en obsequi als cors forasters. El cor Erato no ho féu segurament per delicadesa, per ésser el seu director Albert Cotó, aspirant a un premi de composició del certamen.

Sobre el tema "La Fira de Santa Creu" obtingué el primer premi musical, Antoni Agramunt, i un accèssit, Albert Cotó. El primer premi de cant, *La Unión Popular*, de Vilasacra.

Sobre el tema "Lo Mercat" el primer premi musical s'atorgà a Josep Ribera; i el cant, a *La Taponera*, de Palafrugell.

El mestre Felip Pedrell, reputat compositor i musicòleg, fou el president del Jurat musical. Assabentat segurament de la mala maror regnant, féu un discurs que pot resumir-se diguent que cal saber perdre i amb la frase esportiva actual, la cosa important és participar.

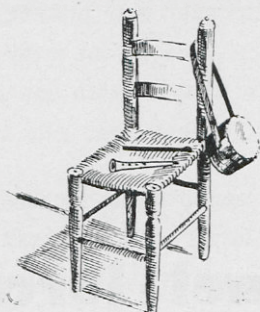
Quan Antoni Agramunt anà a recullir el primer premi obtingut, entre els aplaudiments, es varen escoltar xiulets. Albert Cotó no es presentà a recollir l'acçessit. Dies més tard, el reclamà, en unes breus i seques ratlles dirigides a un membre de la Comissió Organitzadora.

Quan un representant del cor *La Violeta*, de Castelló, es personà davant del Jurat, per a rebre el premi concedit, va esclatar una protesta sorollosa, amb xiulets i crits. Molts coristes s'arrancaren la medalla del certamen que ostentaven, i la partitura de "Lo Mercat", del cor *La Violeta*, fou tirada pels aires.

El batlle de la ciutat, present a l'acte, el va suspendre, a petició del president del Jurat vocal, Eusebi Font.

No cal dir que, a l'any següent, ja no es va pas celebrar cap més certamen coral.

RAFAEL TORRENT

EXIJA SIEMPRE...

naranjas
dulcina

EL PALADAR LAS PREFIERE

Distribuidas por

miquel - lorca, s. a.

Sardanes de Pasqua

*Es diada de ballada
dia de joia i esplai;
la bona mà enllaçada
no voldria deixar mai!*

*Siga amb l'amic o company
—i millor si amb donzella—
que mai se'ns faci estrany
el formar nova anella.*

*I més si en la rotllana
acobla les mans amigues
que exalten la sardana
com ben ardides espigues.*

*Son seny inigualable
enlloc no el trobareu.
I l'elegància amable
que mai no en tindrà greu.*

*El punteig, ben lleument,
el volem tot natural.
Cal que digui la gent:
com ella, cap d'igual!*

*Dansar bé les sardanes
al llarg d'un jorn d'esclat,
remarca en les rotllanes,
sublim felicitat!*

*El gaudi que ella ens dóna
no pot tenir parió.
Ens anima i esperona
per fer-nos ser millor.*

*Gràcies, bon Déu Senyor,
per haver-nos preferit.
Siau-nos bon guaiador
per mantenir el delit!*

*El delit que no ens cansa
per ésser sempre ardit,
car amb la nostra dansa
sentim goig infinit!*

*I aquest goig infinit
que tant, tant ens aferra,
del cor fa eixir el crit
de l'amor a la terra.*

*Fem, doncs, ferma promesa,
mantenim la il·lusió
de flama ben encesa
com si fós oració!*

*Que la terra on vam néixer
senti tota la ufana.
Com la llevar en créixer,
exaltem la Sardana!*

JACINT BOSCH

Comiat des de la terra de Pep Ventura

Ens sentim obligats a expressar, amb curtes però sentides paraules, el nostre agraïment a tots els qui, d'una manera o altra, hauran ajudat a l'èxit d'aquest nou Aplec de l'Empordà.

Penjades en els aires de Maig, hauran quedat filagarses de Sardana, de totes les que haureu ballat o escoltat avui, i de les que ja haureu escoltat en anteriors audicions. La Sardana, per ella mateixa, és l'expressió de sentiments de germanor i de bona companyia.

Donar el comiat a uns amics, resultaria trist si el moment de pronunciar l'adéu no vingués amorosit per l'esperança del retorn. El "Foment de la Sardana Pep Ventura" agraeix a tothom la seva col·laboració i el seu ajut. Els llibrets que any darrera anys venim editant, constitueixen la història exacta de la Sardana en aquests darrers anys a casa nostra. D'ací va sortir, i ací es manté càlida i amorosa, moguda per la nostra voluntat indeclinable, que la conjuga amb el nostre caràcter.

Aquest any el nostre Aplec s'ha enjoiat encara més amb el Monument a Pep Ventura que fa pocs dies hem inaugurat a Figueres. Que tothom en compregui la seva justa significació. Sense la intuïció genial de Pep Ventura, avui no hi hauria sardanes enlloc. En canvi, la Sardana s'estén arreu, s'incrementen els pubillatges, i les mans s'allarguen buscant noves mans amigues. La flama de la Sardana segueix ben encesa sota el cel de l'Empordà i dintre els nostres cors.

Des de la terra de Pep Ventura, us diem a cor obert: adéu-siau i a reveure!

COBLES

CONJUNTS

CANTANTS

FESTIVALS INFANTILS

COMPANYIES DE COMEDIES

COMPANYIA DE SARSUELES DE **JOAN GUAL**

Organitzacions Artístiques

Duran

AGENT AUTORITZAT I SINDICAT

Sant Pau, 42, 4art. 2.a

Telèfon 242010

F I G U E R E S

NOTES i ADVERTIMENTS

INFORMACIO

Per mitjà d'una xarxa d'altaveus radiofònics connectats en la tribuna de l'organització, es donaran les informacions addients al bon desenvolupament dels actes programats i també les notes d'interès públic.

PRO-MONUMENT A PEP VENTURA

A la tribuna de l'organització s'acceptaran donatius destinats a l'erecció del Monument.

MEDALLA DE PEP VENTURA

El Foment ha emès la medalla de PEP VENTURA, commemorativa de la inauguració del Monument, que podrà adquirir-se al preu de 250'— pessetes.

BUTLLETI-PROGRAMA

El Foment facilitarà gratuïtament un exemplar d'aquest butlletí a tots els socis que ho sol·licitin.

Els interessats en l'adquisició d'aquest Butlletí-Programa, podran fer-ho en la tribuna de l'organització, al preu de 50 pessetes.

INSTAL·LACIONS DE VENDA

Per efectuar la venda de qualsevol article en el recinte de l'Aplec, els interessats tindran de comptar amb la prèvia autorització dels organitzadors.

PREVISIONS

En cas de pluja o mal temps, els organitzadors es reserven el dret de suspendre els actes anunciats en aquest butlletí o de continuar-los a la Plaça del Comerç (del Grà).

Edita: FOMENT DE LA SARDANA PEP VENTURA

Portada: Didac Torrent

Fotos: Mell
J. Calró

Col.laboren: Montserrat Vayreda
Mossèn Manuel Pont
Jacint Bosch
Maria Angels Vayreda
Rossend Palmada
Eugeni Molero
Rafael Torrent
Ernest Albert
Narcís Sala
Jaume Maurici

Publicitat: Joan Morales

Coordina: Ferran Arbusà

Impressió: Arts Gràfiques Trayter, Figueres

Dip. legal: GE. 310 - 1972

- JOYERIA
- PLATERIA
- RELOJERIA
- LISTAS BODA

LLOBET

UNA FIRMA DE PRESTIGIO EN EL ARTE DE LA JOYERIA

DE CATALUNYA. BIBL. DE FIGUERES

1303776247

C/. GERONA, 15 - TEL. 24 20 21 - **FIGUERAS**